

Asrımızın özelliğinden olsa gerektir, maddi musibetler ve hatalıklar bir yana, manevi ve ruhi hastalıklar, insanlığın başına büyük bir musibet olarak çıkmıştır. Maddi refah insanları tatmin etmemektedir. Manevi yönden doyuma ulaşamayan insanlar, akıl almaz yollara başvurumaktadırlar. Oysa Kur'an ve Sünnetin projeksiyonu ile aydınlatılmayan yollar karanlıktır. Karanlıkta insan ne kadar sağlıklı yolunu bulabilir ki...

Stres, bunalım, psikolojik ve ruhsal hastalıklar, asrımızın öne çıkan problemleri haline gelmiştir. Elbette bunların çaresi, yolunu kaybetmiş ve dalalete düşmüş muzır medeniyette değil, Kur'an medeniyetindedir, nurani rehberlik silsilesi olan peygamberlerdedir. İşte musibet ve hastalık konusunda ilk aklımıza gelen isim, sabır kahramanı Hz. Eyyüb aleyhisselamdır. Peygamberler çok çetin imtihanlardan geçmişler ve bizlere her konuda örnek davranışlar sergilemişlerdir. İşte maddi hastalıklara dayanma gücü konusunda da Hz. Eyyüb aleyhisselam bizlere rehberlik etmiştir. İsterseniz onun hikâyesine kısaca bir göz atalım:

H. Eyyüb Aleyhisselâm, pek çok yara bere içinde epey müddet kaldığı halde, o hastalığın büyük mükâfâtını düşünerek, büyük bir sabırla hastalığına tahammül etmiş. Sonra, yaralarına düşen kurtlar, marifet-i İlâhiyenin mahalleri olan kalbine ve diline iliştiği zaman, kendi istirahati için değil, kulluk vazifesine zarar gelir düşüncesiyle

□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□

“Yâ Rab, zarar bana dokundu. Lisanen zikrime ve kalben ubudiyetime zarar veriyor. Sen ise merhametlilerin en merhametlisin

.” (Enbiyâ Sûresi, 21: 83

) diye münâcât etmiş, Cenâb-ı Hak da o hâlis ve sâfi, garazsız, lillâh için yaptığı o münâcâtı gayet harika bir surette kabul etmiş, şifasını ihsan ederek merhametine mazhar eylemiştir.

İnsan olarak hepimiz zaman zaman maddi manevi çeşitli hastalık ve musibetlere maruz kalıyoruz. Birçoğunu da sabır ve şükür ile atlatıyoruz elhamdülillah. Bizlere daha çok zararı dokunan, bizleri en çok yaralayan ve bunalımlara sürükleyen, maddi musibetlerden ziyade ahırzamanın dehşetinden doğan manevi musibetlerdir.

H. Eyyüb Aleyhisselâmın maddi hastalıklarına mukabil, bizim manevî, ruhî ve kalbî birçok hastalıklarımız var. İçimiz dışımıza, dışımız içimize bir çevrilmiş olsa, H. Eyyüb'den daha ziyade yaralı ve hastalıklı olduğumuz ortaya çıkacaktır. Çünkü bizim işlediğimiz her bir günah, kafamıza giren her bir şüphe, kalb ve ruhumuza pek çok manevi yaralar açmaktadır.

H. Eyyub Aleyhisselâmın yaraları, sadece kısacık dünya hayatını tehdit ederken, bizim mânevî yaralarımız, pek uzun olan ebedi hayatımızı tehdit etmektedir.

Bu durumda o münâcâta, H. Eyyub'dan bin defa daha ziyade muhtac olduğumuz ortadadır. Biz de onun gibi daima; □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□ demeliyiz.

H. Eyyüb'ün yaralarından çıkan kurtlar maddi kalb ve diline ilişmişler. Bizim, günahlardan gelen manevi yaralarımız ve o yaralardan hâsıl olan vesveseler ve şüpheler ise, kalbimize ilişip imanımızı zedelemekte ve imanın tercümanı olan dilimizin ruhanî ve tatlı zevklerine zarar verip, bizleri zikirden alıkoymakta, Allah korusun, bu günahlar, kalbimizi siyahlandıra siyahlandıra, tâ iman nurunu çıkarıncaya kadar katılaştırmaktadır.

H. Eyyub Aleyhisselâm, nefsinin istirahati için dua etmemiş, belki lisanının zikrine ve kalbinin tefekkürüne mâni olduğu zaman, ubudiyet için şifa talep eylemiş. Bizim de o münâcatı yaparken birinci maksadımız, günahlardan gelen mânevî ve ruhî yaralarımızın şifasına niyet etmemiz, maddî hastalıklar için de ubudiyele mâni olduğu zaman, itiraz ve şikâyet edercesine değil, belki medet umarcasına Allah'a iltica etmemiz gerekir.

Kazâve kadere itirazı çağrıştıran bir tarzda “ah”, “of” şeklinde şikâyetle bulunmak, bir nevi kaderi tenkittir, A □□□□□□□□□□ Allah'ın rahîmiyetini suçlamaktır. Kaderi tenkit eden, başını örse vurur, kırar. Rahmeti töhmet altında bırakan, rahmetten mahrum kalır. Kırılmış elle intikam almak nasıl elin daha çok kırılmasına sebep oluyorsa, musibete giriftar olan adamın da itirazkârâne şikâyet

SABIR KAHRAMANI HZ. EYYÜB (AS)

Ahmet Türkan tarafından yazıldı
Pazartesi, 06 Mayıs 2024 20:26 -

etmesi ve merakla onunla meşgul olması, başına gelen musibeti ikileştirir.

Madem Allah'ın rububiyetine yani terbiye ediciliğine razıyız; o halde rububiyeti noktasında verdiği şeye razı olmak ve Erzurumlu İbrahim Hakkı gibi *“Nârın da hoş, nurun da hoş/Kahrın da hoş, lütfun da hoş”* demek lazımdır. Allah'tan ne gelirse hoş karşıladığımız takdirde, başımıza her ne gelirse, küçüldükçe küçülecek ve yok hükmüne geçecektir. Sabır kuvvetimiz de kâfi gelecektir.

Ey Rabbimiz! Üzerimize yağın imtihanlardan hakkıyla çıkmayı nasip eyle...

KAYNAK : <http://risaleakademi.org/sabir-kahramani-hz-eyyub-as--ps-1916>